

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] pro alijs orare debeamus? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vtrum debeamus pro alijs orare?

444

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod non debeamus pro alijs orare. In orando enim sequi debemus formam quam Dominus tradidit. Sed in oratione Dominica petitiones pro nobis facimus, non pro alijs, dicentes, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, &c. Ergo non debemus pro alijs orare.

3. q. 21. 2.
3. ad 3. Es
4 d 15. q.
4. art 4.
q. 3.

¶ 2 Præterea, Ad hoc oratio fit, ut exaudiatur. Sed una de conditionibus quæ requiruntur ad hoc quod oratio fit exaudibilis, est ut aliquis oret pro seipso: unde super illud Ioann. 16. Si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis: August. dicit, Exaudiuntur omnes pro seipsis, non autem pro omnibus. unde non simpliciter dictum est, dabit: sed, dabit vobis. Ergo videtur, quod non debeamus pro alijs orare, sed solum pro nobis.

tra. 102.
no remo-
te a pri.
to. 9.

¶ 3 Præterea, Pro alijs, si sint mali, prohibemur orare: secundum illud Hierem. 7. Tu ergo noli orare pro populo hoc, & non obsistas mihi: quia non exaudiam te. Pro bonis autem non oportet orare: quia ipsi pro seipsis orantes exaudiuntur. Ergo videtur quod non debeamus pro alijs orare.

SED contra est, quod dicitur Iac. 5. Orate pro inuicem, ut saluemini.

RESPONDEO dicendum, quod sicut dictum est, illud debemus orando petere, quod debemus desiderare. Desiderare autem debemus bona non solum nobis, sed etiam alijs. Hoc enim pertinet ad rationem dilectionis quam proximis debemus impendere: ut ex supra dictis patet. Et ideo charitas hoc requirit, ut pro alijs oremus. Unde Chrysost. dicit super Matth. Pro se orare necessitas cogit, pro altero autem charitas fraternitatis hortatur. Dulcior autem ante Deum est oratio, non quam necessitas transmittit, sed quam charitas fraternitatis commendat.

art. prac.

q. 25. q.
26.
* Hom.
14 in im
perfecta
cir. prin.
to. 2.

Ad

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut Cyprianus dicit in lib. de oratione Dominica, Ideo non dicimus pater meus, sed noster: nec da mihi, sed da nobis: quia unitatis magister noluit priuatim precem fieri: ut scilicet quis pro se tantum precetur. Vnum enim orare pro omnibus voluit: quoniam in vno omnes ipse portauit.

Ad secundum dicendum, quòd pro se orare ponitur conditio orationis: non quidem necessaria ad effectum merendi, sed sicut necessaria ad inefficaciam impetrandi. Contingit enim quandoque, quòd oratio pro alio facta non impetrat, etiam si fiat pie & perseveranter & de pertinentibus ad salutem: propter impedimentum quod est ex parte eius pro quo oratur: secundum illud Hierem. 15. Si steterint Moyses & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum. Nihilominus tamen oratio meritoria erit oranti, qui ex charitate orat: secundum illud Psal 34. Oratio mea in sinu meo conuertetur: gloss. id est, Etsi non eis profit, ego tamen non sum frustratus mea mercede.

Ad tertium dicendum, quòd etiam pro peccatoribus orandum est, ut conuertantur: & pro iustis, ut perseverent, & proficiant. Orantes tamen non pro omnibus peccatoribus exaudiuntur, sed pro quibusdam. Exaudiuntur enim pro predestinatis, non autem pro preceis ad mortem. Sicut etiam correctio qua fratres corrigimus, effectum habet in predestinatis, non in reprobatis, secundum illud Eccles. 7. Nemo potest corrigere quem Deus despexerit. Et ideo dicitur 1. Ioan. 5. Qui scit fratrem suum peccare peccato non ad mortem, petat & dabitur ei vita peccanti peccatum non ad mortem. Sed sicut nulli quamdiu viuit hic, subtrahendum est correctionis beneficium, quia non possumus predestinatos distinguere a reprobatis, ut * August. dicit in lib. de correctione & gratia: ita etiam nulli est denegandum orationis suffragium, Pro iustis etiam est orandum.

* 15. 7.

tri-

triplici ratione. Primo quidem, quia multorum preces facilius exaudiuntur: unde super illud Rom. 15. Adiuuetis me in orationibus vestris: dicit * Glof. Bene rogat Apostolus minores pro se orare. Multi enim minimi dum congregantur vnanimis, fiunt magni: & multorum preces impossibile est quod non impetrent illud, scilicet quod est impetrabile. Secundo, vt ex multis gratia agatur Deo de beneficiis quæ conferuntur iustis: quæ etiam in vtilitatem multorum vergunt: vt patet per Apostolum 2. ad Corinth. 1. Tertio, vt maiores non superbiant, dum considerant se minorum suffragiis indigere.

*est Amb.
cir si con
mentat: 7
ad 15. c.
ad Rom.
10. 5.*

ARTIC. VIII.

Vtrum debeamus pro inimicis orare?

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod non debeamus pro inimicis orare: quia vt dicitur Rom. 15. Quæcumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt. Sed in sacra Scriptura inducuntur multæ imprecationes contra inimicos. Dicitur enim in Psal. 6. Erubescant & conturbentur omnes inimici mei, conuertantur & erubescant valde velociter. Ergo & nos debemus orare contra inimicos nostros magis quam pro eis.

445
3. d. 20.
ar. 2. cor.
Et ver. 1.
2 a 8. 10.
fin.

¶ 2 Præterea, Vindicare de inimicis, in malum inimicorum cedit. Sed sancti vindictam de inimicis petunt, secundum illud Apoc. 6. Viquequo non vindicæ sanguinem nostrum de his qui habitant in terra? Unde & de vindicta impiorum lætantur, secundum illud Psal. 57. Lætabitur iustus cum viderit vindictam. Ergo non est orandum pro inimicis: sed magis contra eos.

¶ 3 Præterea, Operatio hominis & eius oratio nõ debent esse contraria. Sed homines quandoque licite impugnant inimicos: alioquin omnia bella essent illicita: quod est contra supra * dicta. Ergo nos non debemus orare pro inimicis.

9. 40. 4. 4

SE D contra est, quod dicitur Matth. 5. Orate pro persequentibus & calumniantibus vos.

RE-